

LUNDS
UNIVERSITET

Sociologiska Institutionen

**Centrala globaliseringsfrågor
i byn Bulongwa**

Författare: Carina Blomqvist Liljegren

Titel: Centrala globaliseringsfrågor i byn Bulongwa

Kandidatuppsats: SOCK01, 15 HP Internet

Handledare; Katarina Sjöberg

Sociologiska institutionen

Vårterminen 2011

Abstrakt

Författare: Carina Blomqvist Liljegren

Titel: Centrala globaliseringsfrågor i byn Bulongwa

Kandidatuppsats: SOCK01, 15 HP Internet

Handledare; Katarina Sjöberg

Sociologiska institutionen

Vårterminen 2011

Problem/Bakgrund: Globaliseringen har enligt min mening blivit ett modeord. Jag kan tänka mig globaliseringen i två motsatta perspektiv. Det ena är att den skulle kunna lösa många problem i världen. Det andra är mer kritiskt, nämligen att den leder till ännu större differentiella skillnader mellan såväl länder som människor. Bakgrunden till den här uppsatsen är ett fältarbete i byn Bulongwa i Tanzania, där min avsikt var att se hur globaliseringen påverkat byn och dess invånare.

Syfte: Syftet med uppsatsen är att belysa globaliseringsprocessen och hur den påverkar invånarna i Bulongwa, med särskilt fokus på kvinnornas situation. Uppsatsen avser att undersöka hur Bulongwa har påverkats av globaliseringen, samt hur kvinnorna har påverkats av miljön, hiv/aids och de utländska bidragen.

Beskrivning: Uppsatsen inleds med en bakgrundsdel med en övergripande beskrivning av situationen på den Afrikanska kontinenten varefter fokus flyttas till Tanzania och Bulongwa. Därefter följer en teoridel med inriktning på globalisering. Då min studie har kvinnors situation i centrum har jag också inorporerat teorier som behandlar svart feminism. Genom deltagande observationer och samtalsintervjuer har jag belyst det jag kommit fram till i mina fältstudier.

Slutsatser/resultat: Slutsatsen är att en nationell planering med hjälp från biståndsländer och organisationer är en väg i rätt riktning för befolkningen i byn Bulongwa. Dessutom anser jag att vi alla måste hjälpa till att ta ansvar för vår miljö och ha en strävan efter Rättvis handel med utvecklingsländerna.

Nyckelord: Miljö, kvinnors situation, sjukdomar, bidrag

Innehållsförteckning

INLEDNING	3
BAKGRUND	4
KLIMAT OCH JORDBRUK.....	4
HIV/AIDS.	5
VÄRLDSHANDELN.....	5
METOD	6
BULONGWA.....	7
ETNOGRAFI.....	7
DELTAGANDE OBSERVATION	8
SAMTALSINTERVJUER.....	10
TEORIER	11
GLOBALISERING EN KULTURELL PROCESS	11
FÖRÄNDRING AV TID OCH RUM	12
RISKSAMHÄLLET	14
BLACK FEMINISM	14
ANALYS	16
MILJÖ	16
SJKDOMAR.	18
BIDRAG.....	20
KVINNORNAS SITUATION	21
SAMMANFATTNING	25
SLUTSATS	26
REFERENSER	27

Inledning

Bakgrunden till den här uppsats är ett fältarbete i byn Bulongwa i Tanzania under hösten 2008. Uppsatsens syfte är att belysa globaliseringsprocessen och hur den påverkar människorna i Bulongwa, med särskilt fokus på kvinnornas situation. Mina frågeställningar berör aspekter som anknyter till miljö, utbredning av hiv/aids samt bidrag från utlandet. Mer specifikt ser mina frågeställningar ut som följer: Hur påverkas Bulongwa av globaliseringen? Hur påverkas kvinnorna, av miljön, hiv/aids samt de utländska bidragen?

I mitt arbete utgår jag från följande teoribildningar med inriktning på globalisering: Roland Robertssons diskussioner och analyser om globaliseringen som en kulturell process (1992), Ferdinand Tönnies dikotomi mellan *Gemeinschaft* och *Gesellschaft* (2004), Anthony Giddens globaliseringsteori som behandlar förändring av tid och rum (2007), samt Ulrich Becks, risksamhället (1998). Då min studie har kvinnors situation i centrum har jag även valt att inkorporera teorier som behandlar svart feminism, särskilt med avseende på ras och kön, och jag har då använt mig av Paulina de los Reyes och Diana Mulinari (2005).

Uppsatsens metodologiska ansats ligger inom den etnografiska traditionen, med deltagande observationer och samtalsintervjuer som huvudsakliga metoder. Här använder jag mig främst av Katarina Sjöberg och David Wästerfors (2008) aspekter om delaktighet, Katarina Sjöbergs (1999) aspekter om närhet och distans samt forskarens förhållningssätt vid samtalsintervjuer. Katrine Fangens (2005) aspekter om kombinationen av deltagande och observation.

Upplägget på arbetet ser ut som följer. Jag börjar med en kort bakgrund med övergripande beskrivning av situationen på den Afrikanska kontinenten varefter fokus flyttas till förhållandena i Tanzania, särskilt Bulongwa. Här ingår även historiskt och statistiskt material som rör miljö samt utbredning av hiv/aids. Inkorporerat i detta avsnitt finns aspekter som behandlar frihandel och internationella valutafonden och här använder jag mig främst av Vera-Zavala och Norberg (2003), de Vylder (2007) och Collste (2004). I avsnittet som följer härnäst ligger en metoddiskussion. Härfter kommer mina teoretiska diskussioner. Efter detta avsnitt kommer analysen. Arbetet avslutas med en kort sammanfattning.

Bakgrund

I detta avsnitt belyses miljö och hiv/aids situationen på den Afrikanska kontinenten med särskild fokus på Tanzania och Bulongwa. För att belysa den ekonomiska situationen i Bulongwa samt dess inverkan på byborna tar jag i detta avsnitt även upp aspekter som behandlar frihandel och den internationella valutafonden. Materialet som ligger till grund för arbetet är hämtat från *Afrika till salu* (Gregow, 2002), *Global rättvisa är möjlig* (Vera-Zavala & Norberg, 2003), *Utvecklingens drivkrafter* (de Vylder, 2007), *Globalisering och global rättvisa* (Collste, 2004) och *Klimat, hunger och global rättvisa* (Oreland, Ölund, Gunnarsson, Larsson, Lundkvist, 2008). Förutom denna litteratur använder jag också Unaid's, Actionaid's och Bulongwa Lutheran Hospitals hemsidor, samt anteckningar från mitt fältarbete.

Klimat och jordbruk.

Industriländerna befolkas idag av cirka 16 procent av världens befolkning. Dessa står för drygt hälften av alla utsläpp. Människorna i utvecklingsländer står för de lägsta utsläppen av växthusgaser, men drabbas trots detta hårdast av klimatförändringar. I den senaste årsrapporten från FN:s utvecklingsorgan United Nations Development Programme (UNDP) står att läsa att 262 miljoner människor årligen drabbas av naturkatastrofer och att 98 procent av dem bor i utvecklingsländerna (UNDP Summary Human Development Report 2007/2008). FN:s klimatpanel menar att människans utsläpp med stor sannolikhet kommer att leda till att jorden blir allt varmare (ibid). När det blir varmare påverkas nederbörden, temperaturen och tillgången på vatten i utsatta områden, vilket leder till att stora delar av världen får sämre odlingsvillkor. I fuktiga områden kan följden bli att det kommer mer och häftigare regn, något som kan orsaka ytterligare jorderosioner och svårare översvämningar (Oreland, Ölund, Gunnarsson, Larsson, Lundkvist, 2008).

Afrikas jordbruk är värst drabbat. 65 -75 procent av befolkningen i Afrika är småbönder och många av dem kan nätt och jämnt försörja sin familj (ibid). I en del områden i Afrika såsom exempelvis Tanzania beräknas skördarna halveras fram till 2020 (Oreland, Ölund,

Gunnarsson, Larsson, Lundkvist, 2008). Tittar vi specifikt på Bulongwa visar det sig att skördarna i området minskat till följd av den osäkra nederbörden (Mkude Sanga, 2008).

Hiv/aids.

Varje dag dör ca 8000 människor i aids, 80 procent av alla som dör bor i Afrika (Actionaid, 2009). I dagsläget lever 33 miljoner människor med hiv och i Tanzania rör det sig om 1 400 000 människor (UNAIDS, 2008). Enligt information från Bulongwa Lutheran Hospital beror mer än 70 % av dödsfallen på aids och hiv-relaterade sjukdomar (Bulongwa Lutheran Hospital, 2008).

Andelen kvinnor som infekteras av hiv ökar stadigt, särskilt gäller det södra Afrika. Flickor löper sex gånger större risk än pojkar att infekteras med hiv (UNAIDS, 2008). Kvinnors ekonomiska beroende av män, bristande möjlighet att bestämma över sina egna kroppar och den egna sexualiteten är anledningen till att kvinnor infekteras med hiv (ibid).

Handelsavtalen inom Världshandelsorganisationen (WTO) och läkemedelsindustrins monopol påverkar tillgången till mediciner (Gregow, 2001). För länder som saknar egen läkemedelstillverkning är parallellimport ett alternativ. I klartext betyder detta att mediciner importeras från det land som säljer till lägsta pris. Trots detta är medicinerna för dyra för befolkningen i Tanzania, vilket leder till att vanliga människor ofta inte har råd med läkemedel (Gregow, 2001). Enligt sjukhusets personal är det höga priset orsaken till bristen på mediciner (Tibenga, 2008).

Världshandeln.

Frihandeln är ett sätt att komma närmare den rika världen när det gäller utveckling och välstånd samt ett sätt att överbrygga de globala klyftorna. Det största hotet mot u-ländernas utveckling är de höga tullarna (Norberg, 2003). Västvärldens tullar på u-ländernas exportvaror är cirka 30 procent högre än tullarna på varor från industriländerna, något som drabbar de områden som u-länderna kan konkurrera inom, främst jordbruks- och textilprodukter. Beräkningar tyder på att en ökad tillgång till de rika ländernas marknader

skulle öka u-ländernas export med runt 700 miljarder dollar per år. "Järnridån mellan öst och väst har ersatts med en tullridå mellan nord och syd"(Norberg, 2003).

Världsbanken är en bank för fattiga nationer som behöver låna pengar till sin utveckling. Internationella valutafonden(IMF) är världens finansiella kreditinstitut och har bl.a. till uppgift att bidra till finansiell stabilisering. IMF har vid ett flertal tillfällen varit långgivare till länder söder om Sahara, Latinamerika och Asien som befunnit sig i en finansiell kris (De Vylder, 2007). IMF och Världsbanken har drivit strukturanpassningsprogram, "The Washington Consensus", där man enats om att de fattiga ländernas ekonomi skall stabiliseras genom finanspolitisk åtstramning och strukturella reformer. Detta innebär att statligt inflytande minskar för företagens vidkommande. På så vis får företagen större frihet att utvecklas och integreras i den globala handeln. Rekommenderade strukturella reformer ställs som villkor för lån (Collste, 2004). Trots strukturanpassningsprogram är de fattiga ländernas skulder över två tusen miljarder kronor, varav 80 procent utgörs av offentliga skulder till länder som exempelvis Sverige och till institutioner som IMF och Världsbanken. Enligt Vera-Zavala är de årliga utgifterna större än hela exportinkomsten (2003). I Tanzania, där 60 procent av befolkningen inte har tillgång till sjukvård är avbetalningarna sex gånger större än sjukvårdsbudgeten i landet (ibid). Landets utlandsskuld var år 2005, 7,1 miljarder USD och biståndet ca 2 miljarder USD/år 2006.

Metod

Uppsatsen metodologiska ansats ligger inom den etnografiska traditionen, med deltagande observationer och samtalsintervjuer som huvudsakliga tekniker. För att ge en övergripande förståelse för det etnografiska tillvägagångssättet använder jag mig av, *Tales of the Field* (Van Maanen 1988), *Deltagande observationer* (Fangen 2005) och *Etnografiska metoder* (Aspers 2007). Katrine Fangens *Deltagande observationer* (2005) och Katarina Sjöbergs & David Wästerfors *Uppdrag: Forskning* (2008) samt Katarina Sjöbergs *Mer än kalla fakta* (1999) används på grund av de diskussioner som förs angående den etnografiska forskningsmetoden med betoning på intervju och deltagande observation.

Jag börjar detta avsnitt med en kortfattad översikt om byn Bulongwa. Härfter följer ett avsnitt med diskussion om etnografi som metod och anledningen till mitt metodval. Avsnittet avslutas med att jag mera ingående tar upp och behandlar aspekter som ger insikt i tillämpning av deltagande observation och samtalsintervjuer.

Bulongwa

Bulongwa är en liten bergsby, belägen 13 mil söder om Njombe i västra delen av Livingstonebergen på en höjd av ca 2100m över havet. Här bor cirka 1000 invånare. Från juni till augusti är det oftast *frost nattetid och från november fram till maj är det riklig nederbörd, så att vägarna blir näst intill oframkomliga*. Bulongwa tillhör Iringa län och Makete stift. Folkgruppen i Bulongwa tillhör stammen Kinga och har ett eget språk, Kikinga. De flesta talar dessutom swahili och ett fåtal bybor talar engelska (Pettersson, 2008).

I Bulongwa finns ett sjukhus, ett barnhem, grund- och gymnasieskola samt ett fåtal affärer. Större delen av befolkningen lever av jordbruk och hantverk, men det finns även en del högt uppsatta affärsmän. De flesta bostäderna i byn är enkla med ett enda rum och med en eldstad i mitten av huset. Väggarna är gjorda av lera och golven är stampade jordgolv.

Den centrala platsen för de flesta byborna är kyrkan, här förkunnas det kristna budskapet och byns angelägenheter diskuteras.

Etnografi

Etnografi är en forskningstradition, där forskaren är integrerad med de personer som ingår i studien. Termen etnografi står för en kombination av två dimensioner, etno (folk) och grafi (skrivande). Forskaren söker förståelse för de personer som ingår i studien och deras aktiviteter i deras naturliga miljöer med utgångspunkt i det vardagliga livet (Aspers, 2007). Etnografens syfte är att visa hur socialt handlande i en kultur kan vara begripligt ur en annan kulturs synvinkel. Fokus ligger i hög grad på kulturella fenomen och föreställningar som idéer, tänkesätt och symboler (Fangen, 2005). Analytiskt arbetar etnografer vanligen utifrån hermeneutisk metod. I den hermeneutiska kunskapsteorin söker man inte efter den absoluta sanningen, eftersom det inte finns någon sådan. Hermeneutiken handlar om

metoder för förståelse och tolkning, dels om beskrivning av själva förståelsen och dess villkor. Det vill säga att vi studerar handlandet i kraft av dess betydelse och att vi ser det som uttryck för något annat. Människors handlingar blir ur detta perspektiv tecken, vilka har ett överskott av mening, och som vi läser utifrån den förståelse vi bär med oss (ibid).

Etnografi förenar fältarbete och kultur. Med fältarbete menas att man lever med och lever som de människor man studerar. Fältarbetet kräver fullt engagemang av forskaren under en längre tid. Forskaren ska i möjligaste mån dela miljö, problem, språk, ritualer och sociala relationer med de människor som studeras. Detta innebär att forskaren måste lyssna, se och framförallt skriva ned vad som upplevdes under fältstudierna.

Etnografi är sedan resultatet av fältarbetet, men det är den skrivna rapporten som representerar kulturen och inte fältarbetet i sig. Att skriva etnografi är kontorsarbete och inte fältarbete (Van Maanen, 1988). Detta såg jag genom bearbetning av mina anteckningar från mina observationer. Jag analyserade mina observationsanteckningar många gånger och kom under mina fältstudier att göra en del omvärderingar på grund av att jag gjort feltolkningar. Under mina fältstudier tolkade jag först det jag såg med ett västerländskt perspektiv. Detta fick jag förändra till att se händelserna jag skildrat ur ett afrikanskt synsätt. Bearbetning av materialet har varit en process som lett fram till resultatet i denna uppsats.

För mig var det naturligt att välja en etnografisk forskningstradition med deltagande observationer och samtalsintervjuer som metod, eftersom jag gjort fältarbete bland befolkningen i Bulongwa under två månader. Under den här tiden levde jag med byborna och deltog i deras dagliga sysselsättningar.

Deltagande observation

Deltagande observation innebär att forskaren är delaktig i de aktiviteter som människorna som ingår i studien deltar i. Deltagande i aktiviteter handlar främst om att skapa närhet till människorna som ingår i studien. Det innebär att lära känna dem, förstå dem och deras handlande i grupp eller enskilt i olika situationer och sammanhang (Sjöberg, Wästerfors 2008).

Vid deltagande observation utförs två former av handlande på samma gång, dels involveras man i ett samspel samtidigt som man iakttar vad som sker. För att få trovärdig data är det viktigt att inta en renodlad åskådarposition. Såsom deltagande observatör måste du engagera dig i de människor du studerar och delta i samtal och samspel med dem. Detta innebär inte att du som forskare behöver delta i samma aktiviteter som de människor som du studerar. Deltagande innebär snarare att du deltar i ett allmänt socialt samspel med dina forskningssubjekt (Fangen, 2005).

Avsaknad av delaktighet skapar lätt skeva bilder, då det alltid finns inslag av tolkningar i observationsförfarandet. Det som analyseras förstås utifrån egna kulturella och sociala glasögon (Sjöberg, Wästerfors, 2008).

Fördelen med deltagande observation är att man lär känna människor och deras livsvilkor i den verklighet de är hänvisade till. Genom att observera människor under en längre tid kan du förbättra din förståelse och tolkning av fältet (Fangen, 2005).

Närhet och distans är också viktigt i denna form av metod. Det handlar om det nära och det distanserade. Det är viktigt att forskaren strävar efter att kombinera närhet och distans (Sjöberg, 1999).

Enligt Gunnar Andersson och Anders Persson i *Mer än kalla fakta* (Sjöberg, 1999: 195) bör forskaren ställa sig dessa två frågor:

På vilket sätt skapar jag tillräcklig närhet till mitt studieobjekt?

På vilka sätt skapar jag nödvändig distans i förhållande till studieobjektet?

Under mitt fältarbete i Bulongwa deltog jag på ett aktivt sätt i bybornas vardagliga liv, bland annat deltog jag i kvinnornas arbete på vetefälten, hjälpte till att hämta ved och vatten samt deltog i hushållsarbetet. Vid några tillfällen följde jag med patienter och personal till sjukhuset i Bulongwa. Jag deltog även i arbetet med de föräldralösa barnen på barnhemmet. Nästan varje lördag besökte jag byns marknad.

De första veckorna bekantade jag mig med byborna och dess omgivning. I början kände jag mig ganska förvirrad, men efter hand kunde jag se beteenden och händelser ur en annan

synvinkel. Ute på fältet förde jag anteckningar och många gånger märkte jag att jag fick en ny syn på vad som ägt rum efter att ha läst mina fältanteckningar om och om igen.

Fältanteckningarna i kombination med samtalsintervjuer blev med andra ord min fasta hand i grund studierna.

Samtalsintervjuer

I samtalsintervjuer skapas dialog, och de är utformade som konversation och liknar vanliga samtal. För att öppna ett samtal kan det vara bra att be intervjupersonerna att berätta om sig själv. Det kan också vara bra att ha ett öppet sinneslag, eftersom det är intervjupersonerna som sitter inne med informationen. Forskarens förhållningssätt till den förmedlade informationen är många gånger viktigare än om intervjupersonen talar sanning eller inte. Forskaren bör ställa frågor till sig själv, om varför intervjupersonen förmedlat detta budskap (Sjöberg, Wästerfors, 2008). Intervjudata bör inte heller behandlas som om det vore handlingsdata, utan ett sätt som människor presenterar sig själva på. Detta innebär att man inte kan ta för givet att människor gör det de säger, utan det är en bild av deras framställning av sig själva.

Genom att kombinera observationer med intervjuer kan du jämföra det som sagts med det du observerat och får därmed större chans att bedöma giltigheten av deltagarnas utsagor (Fangen, 2005).

Vid mitt fältarbete har jag haft hjälp av en svensk missionär, som bor och verkar i Bulongwa. Denna missionär kom att fungera som min informant och gav mig värdefulla kontakter. Utöver min informant har jag intervjuat fem personer, som bor och arbetar i Bulongwa. Intervjupersonerna är en heterogen grupp bestående av en före detta ambassadör för Tanzania i Holland, en småskolelärarinna, en föräldralös aidssjuk flicka, en före detta lärare samt en läkare från Uganda. Genom denna heterogena grupp fick jag en bred bild av livet i Bulongwa. Varje intervjuperson hade olika perspektiv för sina ögon och jag fick på detta vis en mångfacetterad bild över deras situation. För mig var det också en fördel att jag kunde föra flera samtal med intervjupersonerna. I kombination med mina observationer kunde jag på så vis få en bättre förståelse för deras livssituation.

Teorier

Jag kommer i huvudsak att använda mig av följande globaliseringsteorier; Roland Robertsons teori om att globaliseringen är en kulturell process och jag har då använt mig av *Globalization. Social Theory and Global Culture*, 1992, Ferdinand Tönnies teori om Gemeinschaft och Gesellschaft, *Gemeinschaft und Gesellschaft*, 2004, Anthony Giddens teori om förändring av tid och rum, *Sociolgi*, 2007 och Ulrich Becks teori om risksamhället, *Risksamhället*, 1998. Jag har också tagit del av Paulina de los Reyes och Diana Mulinaris teorier om svart feminism med avseende på ras och kön, *Intersektionalitet*, 2005.

Globalisering en kulturell process

Robertson ser globaliseringen som en kulturell process och han hävdar att globaliseringen har sitt ursprung i det senmedeltida Europa. I boken *Globalization. Social Theory and Global Culture* skriver han följande:

”Genom att det verkligen har skett en mycket snabb kristallisering av en global ekonomi på senaste tiden frestas vi att tro att det är detta som definierar och bestämmer globaliseringen generellt. En sådan syn bortser tyvärr från en rad historiska skeenden, som fastän löst, är sammanbundna med en föreställning om global kultur (Robertson, 1992: 113).”

Robertson utgår i sin teori från fyra olika grundläggande beståndsdelar av det ”globala mänskliga tillståndet”. Dessa fyra komponenter är nationer, individer, internationella relationer (system av samhällen) och mänskligheten som helhet (ibid). Globaliseringen sker genom konflikt och samspel mellan och inom komponenterna. Det konfliktfyllda ger Robertson uttryck för genom begreppet ”glokalisering” och med detta menar han en kombination av det lokala och det globala. Människor är på många sätt bundna till det lokala, men det lokala påverkas ofta av det globala (Robertson, 1992).

En ökad medvetenhet om att världen utgör en enhet är kärnan i globaliteten och han beskriver det globala samhället genom att anknyta till sociologen Ferdinand Tönnies dikotomi mellan *Gemeinschaft* och *Gesellschaft*. Dessa termer kan översättas till ”samhälle”. *Gemeinschaft* står för ett samhälle byggt på samhörighet och gemenskap medan

Gesellschaft står för ett samhälle präglad av individualism. Enligt Tönnies har vi gått från ett samhälle byggt på gemenskap och hållbara relationer till ett mer individualistiskt samhälle (Tönnies, 2004).

Robertson har utvecklat fyra olika modeller av en global ordning som var och en har sin utgångspunkt i någon av de ovan nämnda komponenterna, nationer, individer, internationella relationer och mänskligheten som helhet. Modellerna uttrycker också hur en global världsordning bör utformas.

I den första modellen *Global Gemeinschaft 1* sluter sig individer samman i samhällen och i denna modell betonas betydelsen av att inhemsk tradition och kultur bevaras. I den andra modellen *Global Gemeinschaft 2* utmärks den globala ordningen av en gemenskap som kan vara centraliserad eller decentraliserad. I den tredje modellen *Global Gesellschaft 1* uppfattas världen som en rad av öppna samhällen med olika typer av sociokulturellt utbyte mellan varandra. Självständiga nationella samhällen uppfattas som byggstenar i global världsordning. *Slutligen i Global Gesellschaft 2* förespråkas en centralistisk eller federalistisk världsordning av samhällen (Robertson, 1992). Vilken modell människor väljer beror på samhällets normer och möjligheter att realisera till den tänkta modellen.

Under de senaste decennierna har också den globala mänskligheten stärkts, eftersom vi ställs inför gemensamma faror. Exempel på detta kan vara spridningen av aids och miljöförstöringar. Den moderna globala utvecklingen sker parallellt med en nationell, regional, etnisk och klassmässig begränsning av marknaden. Robertsson lyfter fram Japan som exempel och menar att japanerna har lyckats bevara sin nationella särprägel samtidigt som man tillgodoser den universella marknads behov av produkter.

Förändring av tid och rum

Anthony Giddens är en av vår tids samhällstänkare som satt fokus på globaliseringen. Moderniteten har en inneboende tendens till globalisering och han lyfter fram åtskiljandet av tid och rum. Sociala interaktioner behöver inte ske i samma rum vid samma tidpunkt. Globaliseringen kan därför definieras som en intensifiering av världsomspännande sociala relationer som förbinder åtskilda lokaliteter med varandra på ett sådant sätt att lokala

tilldragelser formas av händelser som sker över tid och rum. Globaliseringen omfattar inte bara stora ekonomiska, politiska och kulturella system. Giddens menar att lokala omvandlingar och därmed vårt vardagsliv är en del av den globala processen (Giddens, 1996). Vårt vardagsliv får globala konsekvenser, både när det gäller konsumtion av varor och tjänster, miljö och vårt sociala liv i övrigt. Den som exempelvis studerar byar eller städer är således medveten om att det som händer i en lokal omgivning mycket väl kan påverkas av faktorer som är i spel på annat håll i världen. Exempelvis kan det ökade utsläppet av koldioxid i USA påverka miljön på annat håll i världen. Den globala uppvärmningen kommer sannolikt att påverka människor i Afrika, Sydostasien och Latinamerika mest. (Giddens, 2007).

Giddens menar också att vi lever i ett skenande samhälle, en värld som kännetecknas av risker och osäkerheter. I en värld med snabba förändringar tenderar traditionella former av tillit att lösas upp. Tillit till andra människor baserades förr på det lokala sammanhanget. I dag påverkas vi mer och mer av människor vi aldrig ser eller möter ansiktet mot ansikte och som kan leva var som helst i världen. Tillit står för att vi tror på "abstrakta system", till exempel att vi tror på att vattnet vi dricker är rent och på att läkarna skriver ut rätt mediciner. Vi behöver helt enkelt ha tilltro till myndigheter då vi ska hantera de risker som finns runt omkring oss. Tillit och risk har ett nära samband med varandra (Giddens, 2007).

Vi har i dag en ökad social reflexivitet och med det menar Giddens att vi måste reflektera över de omständigheter under vilka vi lever våra liv. Förr var samhället mer styrt av traditioner och människor kunde göra saker utan att tänka på varför. Idag måste vi många gånger fatta beslut över saker som man förr tog för givet. I vår globala tidsålder förlorar olika stater en del av den makt de haft tidigare. De har till exempel mindre möjlighet att påverka den ekonomiska politiken, men flera nationer kan gå samman och återta inflytandet i vår globaliserade värld. Demokratin är dock fortfarande viktig och kan inte bara begränsas till den offentliga verksamheten utan den måste också inbegripa den personliga omgivningen. Demokratisering av det personliga i nära relationer ska grunda sig på ömsesidig respekt, kommunikation och tolerans (ibid).

Risksamhället

Beck menar inte att dagens värld är mer riskfylld än tidigare utan det är arten av de risker vi möter som har förändrats. Riskerna idag kommer allt mer från den sociala utveckling, vetenskapen och teknologin och inte som förr från naturens faror. I och med denna utveckling skapar vi också risker som kan vara svåra att få grepp om (Beck, 2000)

Risksamhället är enligt Beck inte enbart begränsat till miljö- och hälsorisker utan berör även anställningsformer, arbetsmarknaden, familje- och livsmönster och demokratisering av personliga relationer. Eftersom vår framtid idag är osäkrare innebär alla slags beslut risker för oss människor. Dessa risker påverkar alla länder och alla samhällsklasser, de har globala och inte personliga följder(ibid). Risker som rör miljöförstöring och terrorism är ofta globala. Några bra exempel på detta är Tjernobylikatastrofen, som genom enormt höga strålningsnivåer fick konsekvenser för andra länder i Europa. Terrorattacken i New York och Washington den 11 september 2001 som skakade om hela världen. Även vårt vardagsliv är fyllt av risker. Beck menar också att risk och genusrelationer har ett nära samband. Att till exempel gifta sig idag är betydligt mer riskabelt jämfört med förr då äktenskapet var ett livslångt beslut. (Beck, 2000).

Nationalstaten kan inte fungera som tidigare utan det måste till någon form av överstatligt samarbete. Idealet är ett kosmopolitiskt system som grundar sig på erkännande och acceptans av kulturell mångfald (ibid). För Beck innebär detta system att globala problem som verkar olösliga för enskilda nationer kan bli möjliga att lösas genom samarbete. Beck talar också om en "subpolitik", vilket rör de grupper och organisationer som står utanför den demokratiska politiska formella arenan (Beck, 2000). Dessa kan i sin tur utöva stort inflytande, såsom till exempel miljögrupper och rättvis handels organisationer.

Black feminism

Ett missnöje med de existerande formerna av feminism har lett till uppkomsten av Black feminism, som inriktar sig på de problem som svarta kvinnor möter. Många svarta feminister hävdar att de traditionella feministiska teorierna har lagt fokus på de svårigheter som kvinnor i industrialiserade länder möter. Den kritik som Black feminism riktar mot den

traditionella feminismen kan sammanfattas i två centrala begrepp, osynliggörande och annanhet (De los Reyes, Mulinari, 2007). Annanhet konstrueras genom en exponering av den andre som avvikande, främmande och underlägsen. Osynliggörande betecknar en process där kön konstrueras utifrån vita medelklasskvinnors erfarenheter samtidigt som den exploatering som andra kvinnor utsätts för ignoreras eller förbises (ibid).

Att vara svart kvinna medför specifika erfarenheter av förtryck och underordning som i sin tur leder till ett specifikt sätt att se och förstå världen på. Black feminism fäster stor vikt vid det starka inflytande som slaveriet och segregationen utövar, vilket leder till genusrättvisor i det svarta samhället (De los Reyes, Mulinari, 2007).

Svarta kvinnor diskrimineras både utifrån sitt kön och sin ras. Rasbegreppet har ofta spelat en större roll för svarta kvinnor än könet. Genom att synliggöra ras som en betydelseskapande kategori öppnar Black feminism för en analys av vithet som en maktposition (ibid). Att svarta kvinnor är osynliga i den vita feminismen är varken en tillfällighet eller en produkt av okunskap. Det stämmer överens med de privilegier och maktutövande som är knutet till vithetens position (De los Reyes, Mulinari, 2007).

Föreställningen om en underordnad svart kan inte existera utan en föreställning om vit överhöghet. Föreställningar om ras kan betraktas som en väsentlig del i det ojämlikhetsystem som simultant med klass och kön skapar överordning och underordning (ibid). Svarta kvinnor är missgynnade i flera avseenden och det gäller hudfärg, kön och ras. När dessa faktorer samverkar, förstärker och intensifierar de varandra.

En annan problematik är intersektionen mellan å ena sidan erfarenhet och kunskapsproduktion och å andra sidan sociala villkor och kunskapsinnehåll. Insikten om denna ojämlikhetsstruktur har också blivit en viktig utgångspunkt för Black feminism (De los Reyes, Mulinari, 2007).

Det viktiga i teorierna om Black feminism är att svarta kvinnor har andra erfarenheter av förtryck än västerländska vita kvinnor.

Analys

I det här avsnittet kommer jag att belysa det material som mina observationer och samtalsinterjuver frambringat. Jag har delat in analysdelen i fyra olika teman. Dessa är miljö, sjukdomar, bidrag och kvinnors situation. Dessa teman har jag valt för att de tar upp de globaliseringsfrågor som är mest centrala i byn Bulongwa.

Miljö

Mitt empiriska material visar att de globala klimatförändringarna påverkar den lokala miljön i Bulongwa. Det skiftande klimatet i Bulongwa med torka respektive skyfall och översvämningar blir allt vanligare. Under min första tid i byn var torkan mycket svår och efter detta kom det en intensiv och kraftig regnperiod som spolade bort jorden och vägarna. Regnperioden kom i början av oktober, vilket var tidigt. Detta fick jag reda på genom de kontakter jag haft med personer som tidigare levit i Bulongwa.

Jag kan se ett samband mellan Giddens teori om hur vi lever i västvärlden får konsekvenser för många människor i utvecklingsländer. Västvärldens miljöförstöring ökar växthuseffekten som förändrar klimatet. I mina samtal med bybor i Bulongwa har man talat om nya problem inom jordbruket på grund av förskjutning av regnperioden. Detta får konsekvenser för deras möjlighet att försörja sig, deras levnadsförhållanden och hälsa.

Vid samtal med en före detta lärare, som numera vallar kor på torra och bortspolade marker fick jag veta följande:

”Jordlotterna vi odlar på är små och inkomsterna räcker oftast inte till för att köpa mer mark eller bättre utsäde. Det är vanligt att det regnar för lite och när det regnar kommer det så häftigt att det spolar bort en del av jorden. De senaste åren har regnet kommit tidigare än vanligt och detta har minskat skördarna. År 2007 kom regnet redan i början av oktober och en stor del av vår veteskörd blev förstörd. Skördarna räcker inte till att föda våra familjer. Under torkperioden

drabbas boskapen hårt och antalet djur reduceras” (Mkude Sanga, 2008).

Mina samtal med bybor och ovanstående citat visar att regnperiodens cykel har rubbats, vilket får konsekvenser för jordbruket och försörjningen. Byborna hugger successivt ner skogen för att få ved till uppvärmning av bostäder och mark till mer odlingar. När regnen kommer spolas jordbruksmark och vägar bort på grund av att träd och buskar inte längre binder marken.

Regnet leder också till att byborna blir isolerade. Bulongwa ligger 13 mil söder om Njombe i Livingstonebergen. Det enda sättet att ta sig dit är att färdas på en mycket undermålig väg gjord av sand, grus och jord. Under torra perioder är vägen framkomlig, men under regnperioden kan den spolas bort, vilket medför stora transportproblem för befolkningen.

Jag fick också under min tid i byn uppleva bristen på rent vatten. Vid svår torka sinar vattnet och får till följd att många människor i byn inte kan sköta sitt dagliga hushållsarbete. Den dagliga hygienens liksom toalettbesök är också något som byborna får svårare att sköta, vilket många gånger leder till sjukdomar.

Under min observationstid följde jag även kvinnorna i de dagliga sysslorna i hemmet. All tillagning av mat sker inomhus över öppna eldar. Detta leder till att stor del av röken stannar kvar inomhus, vilket i sin tur för med sig miljö och hälsoproblem. Kvinnorna är de som är mest utsatta, eftersom de sköter hushållsarbetet.

Vardagslivet för invånarna i Bulongwa påverkas, som jag ser det, både av globala faktorer och det genusperspektiv som råder i Afrika. För det första får vårt levnadssätt i väst många gånger större konsekvenser än vi anar. Detta hävdar även Giddens som menar att det som händer i en lokal omgivning mycket väl kan påverkas av faktorer som händer på annat håll i världen. För det andra menar De los Reyes och Mulinari att svarta kvinnor är missgynnade utifrån sitt kön och detta stämmer väl överens med mina observationer från det praktiska hushållsarbetet i hemmen.

Sjukdomar.

Det största problemet i Bulongwa är spridningen av hiv/aids. Spridningen av sjukdomen får djupgående effekter i byn. Många människor i produktiv ålder dör och många barn blir föräldralösa.

Inledningsvis nämnde jag att det fanns ett sjukhus i byn, Bulongwa Lutheran Hospital. Under min vistelse i Bulongwa fick jag god kontakt med en av sjukhusets läkare. Jag satt flera kvällar i veckan och samtalande med honom om det stora hälsoproblemet och bland annat sa han:

”I Sverige och västvärlden dör många människor av hjärt- och kärlsjukdomar och här i Bulongwa dör de flesta av aids. Dessa dödsfall har berört många hushåll och resulterat i att byn berövats den arbetskraft som behövs för det dagliga levebrödet. Detta får till följd att fattigdomen blir allt mer utbredd. Många barn här är föräldralösa på grund av denna farsot. Det finns familjer som endast består av barn, där de äldre tar hand om sina yngre syskon. I dessa familjer blir de äldre barnen mycket ansvarstagande. De slutar oftast skolan för att kunna försörja sina syskon. Ibland bor barnen tillsammans med någon mor – eller farförälder.” (Tibenga, 2008).

En förskolelärarinna som numera arbetar på barnhemmet bekräftade vad Dr. Tibenga sade:

”Jag slutade skolan för att jag ville försörja mina syskon. Vi hade inte klarat oss annars. Vi måste ha något att leva av och sedan måste någon laga maten när mina syskon är i skolan” (Sanga, 2008).

Ovanstående citat visar att stor del av byns invånare är drabbade av hiv/aids och att detta får konsekvenser för många familjer i deras livssituation. Detta stämmer överens med Becks teori om att vi lever i ett samhälle fyllt av risker och att dessa risker inte enbart är begränsade till miljö – och hälsorisker utan berör även familjer och deras livsmönster. Dessa risker får inte bara personliga följder utan även globala (Beck, 2000).

Jag tillbringade också mycket tid på barnhemmet där sjukdomen tog många barns liv. Många av barnen var hiv-positiva redan från födseln. Det jag observerade var att tillgången till bromsmediciner var nästan obefintlig. För Roland Robertsson utgör världen en helhet och vi ställs inför gemensamma faror. Hiv/aids drabbar hela den globala mänskligheten, men vi har olika resurser att hantera dessa sjukdomar (Robertson, 1992). Robertsons teori stämmer överens med mina observationer. Den moderna globala utvecklingen sker parallellt med utvecklingen i Bulongwa, som inte lyckats ta till sig den universella marknadens behov av mediciner och utbildad arbetskraft. Detta fick jag bekräftat när jag fick möjlighet att ta del av sjukhusets och barnhemmets ekonomiska rapporter och såg att det fattades ekonomiska resurser till både bromsmediciner och utbildad personal.

En aidssjuk flicka på barnhemmet sa till mig vid ett tillfälle: *Varför måste jag alltid vara sjuk?* (Sanga, 2008). Flickan dog i februari 2009 endast 17 år gammal. Från år 2006 fick hon inga bromsmediciner mer. Det jag upplevde under min tid i byn var att möjligheten till medicin och behandling mot denna farsot är långt ifrån tillräcklig.

Risk och genusrelationer har ett samband enligt Ulrich Beck och detta var något som visade sig tydligt i Bulongwa. Många kvinnor levde ensamma med sina barn efter det att mannen lämnat dem för en annan kvinna eller att han dött i aids. Kvinnorna var då oftast redan smittade och även barnen. Barnen får viruset från modern som ofta bär på det redan under graviditeten. Aids sprids bland annat genom samlag, men man kan hindra spridningen genom att använda preventivmedel. Spridningen av aidsviruset sker mycket snabbt, eftersom preventivmedel inte förekommer. Vid samtal med bybor fick jag uppfattningen att många bybor trodde att preventivmedlen orsakade sjukdomar och därmed var farliga, något som de trodde kom från de onda makterna. Skräcken för preventivmedel ledde till att byborna undvek att använda dem, vilket gav ökad spridning av hiv/aids.

Människorna i Bulongwa är vana att leva ett liv nära naturen och vår skapelse och allt som är ovant är främmande för dem. Människorna i Bulongwa kan inneslutas i Robertsons modell *Global gemeinschaft 1*, där inhemsk tradition och kultur bevaras (Robertson, 1992).

Under mina observationer och samtal med patienter på sjukhuset förstod jag också att hiv/aids var förknippat med skuld och skam. Skuld och skam läggs på den smittade individen.

Detta gör hiv/aids till en social sjukdom som omgärdar den hivpositive och de anhöriga med tystnad och isolering. Detta hindrar människor från att söka hjälp och att få den vård som finns tillgänglig.

Den andra största sjukdomen på sjukhuset är malaria. Den som är smittad av denna mygga drabbas med ojämna mellanrum av sjukdomens attacker. Jag fick under min tid på sjukhuset se hur feber, frossa, huvudvärk och till slut utmattning tog många människors liv. Vi i väst har större möjligheter att skydda oss mot denna mygga genom tabletter, myggnät och myggmedel.

Vid ett tillfälle fick jag också möjlighet att närvara under en benoperation, som även emotionellt satte sina spår på mig. Patienten sövdes med eter, vilket inte var tillräckligt utan denne vaknade mitt under operationen med oerhörda smärtor. För att överhuvudtaget kunna fortsätta operationen var vi ett flertal personer som med hela vår tyngd fick hålla fast patienten.

Det jag observerade var att hälsoproblemen som finns i byn är svårare att behandla på grund av att det inte finns mediciner, sjukvårdsutrustning och information i tillräcklig omfattning. I Bulongwa har det startats ett samarbete med Evangeliska fosterlandsstiftelsen och hjälporganisationen Bulongwa Childrens Home för att reducera hälso- och sjukvårdsproblemen. Samarbete med organisationer och grupper utöver den politiska arenan är också något som Ulrich Beck stöder i sina teorier för att kunna lösa globala problem som verkar olösliga på det lokala planet (Beck, 2000).

Bidrag

De flesta invånare i Bulongwa är beroende av bidrag på ett eller annat sätt. Många är småbrukare och deras skördar räcker inte till att mätta alla familjemedlemmar. Skulle de någon gång få något över försöker de sälja sina produkter på byns enda marknad. Export av varor förekommer inte på grund av dåliga skördar, bristande kunskap och mycket dåliga transportmöjligheter. Till stor del är befolkningen beroende av utländska bidrag från Sverige och Tyskland. Deras livssituation kan jämföras med Giddens teori om att människors vardagsliv får globala konsekvenser när det gäller konsumtion och det sociala livet i övrigt.

Min slutsats är att många av byborna är ekonomiskt beroende utifrån, men genom hjälp till självhjälp försöker man minska bidragsberoendet. Ulrich Becks teori där icke regeringsstödda organisationer bidrar med olika former av resurser är något som jag kan bekräfta efter mina observationer. Bulongwa Childrens Home förmedlar mikrolån och ger hjälp till självhjälp i form av att de delar ut symaskiner och verktyg så att byborna kan komma i gång med en småskalig produktion av sömnad och trähantverk. Under hösten 2008 startades det ett solrosprojekt på barnhemmet. Barnhemmet har en maskin, som producerar solrosolja. Under min tid i byn var det ett flertal kvinnor som kom till barnhemmet för att sälja sina solrosor. Det kom också kvinnor som ville ha någon form av mikrolån för att komma igång med sina odlingar. De ville omvandla det de odlade till kontanta medel.

I samtal med den svenska missionären berättade hon följande:

”Kvinnorna i byarna förbereder sina åkrar för att börja odla solrosor i december. De är så ivriga eftersom de fått inkomst i år genom att sälja sina blommor till oss. Vi pressar, säljer oljan och resterna används till kreatursfoder, vilket ger en inkomst till barnhemmet. Detta är en väg ut ur fattigdomen. Är de riktigt tidiga med sin sådd kan det bli två skördar” (Pettersson, 2008).

Ovanstående citat visar hur man odlar, skördar och förädlar sina inhemska grödor för att kunna sälja dessa vidare till köpare från andra trakter utanför byn.

För att dessa människor ska kunna komma ut ur sitt bidragsberoende behöver de som Roland Robertson uttrycker det ett samhälle där det nationellt genuina bevaras samtidigt som man tillgodoser den universella marknadens behov (Robertsson, 1992).

Kvinnornas situation

I Bulongwa finns det problem bland kvinnorna som inte finns bland de vita västerländska kvinnorna. I mina observationer upplevde jag att i den afrikanska kulturen har kvinnan en lägre status. Paulina de los Reyes och Diana Mulinari menar att vara svart kvinna medför

specifika erfarenheter av förtryck och underordning, som i sin tur leder till ett specifikt sätt att se och förstå världen på. En del av problematiken ligger i intersektionen mellan sociala villkor och kunskapsinnehåll (De los Reyes, Mulinari, 2007).

Detta var något som visade sig tydligt under min tid i Bulongwa. Kvinnornas arbete uppfattades som mindre viktigt, trots att de är familjeförsörjare. Jordlotterna ägs oftast av männen, men det är kvinnorna som utför arbetet ute på fälten. De bär också dagligen mängder av vatten och ved utöver de vanliga sysslorna på fälten. I många hus i Bulongwa finns det en eldstad placerad i husets mitt och röken passerar genom ett litet hål i taket. Detta medför att stor del av röken stannar i huset. Luftföroreningarna från de öppna eldarna i husen är hälsofarliga, dessutom innebär detta sätt att elda stort energislöseri.

Ulrich Beck talar om att vi människor numera lever ett vardagsliv fyllt av risker. Han menar också att risk och genusrelation har ett samband (Beck, 2000). Detta stämmer väl överens med de erfarenheter jag fick av kvinnornas arbetssituation i hemmet. Det var oftast kvinnorna som stod för arbetet med uppvärmningen av husen. I och med detta utsattes de dagligen för stora utsläpp av koldioxid från de öppna eldarna.

I ett samtal med Anna Pettersson frågade jag om det inte fanns något att göra för att minska dessa problem.

”Det finns förslag på att installera rörspisar. Rörspisen liknar en kakelugn och har en mycket hög verkningsgrad. Med en sådan installerad i husen skulle man kunna klara uppvärmningen i husen genom att endast tända två brasor per dygn” (Pettersson, 2008).

Mina erfarenheter från min tid i Bulongwa är att många av byborna är mycket kunniga i att mura. Murbruket består av lera. Denna lera finns det mycket gott om i byn. De flesta familjer skulle därför ha råd att installera en rörspis i sitt hus. Det som saknas är dock kunskapen att bygga rörspisar.

Kvinnornas arbetsdag i Bulongwa är lång och mycket tung. Liksom i många andra afrikanska byar är det kvinnorna och/eller barnen som sköter de flesta arbetsuppgifterna. Till och med

barn under tio år måste arbeta hårt. Resultatet av detta blir att kvinnorna ofta är kroppsligt utslitna i tidig medelålder. Många av dem är också psykiskt uttröttade på grund av överarbete.

Min uppfattning är att deras situation skulle kunna bli annorlunda, men för att detta ska bli möjligt krävs bland annat att vi i industriländerna går in för ett globalt miljöarbete.

Klimatförändringarna gör att kvinnorna i Bulongwa får bära vatten långa vägar vid torkperioder och ved är mycket svårt att få tag på under de långa regnperioderna.

Dessa problem tror jag kan lösas genom samarbete. Jag tror att Ulrick Becks teori om grupper och organisationer som finns utanför den formella politiska arenan kan utöva inflytande över miljögrupper, kvinnoorganisationer och andra intressegrupper så att de kan hjälpa till att sprida nödvändig kunskap. Enligt min mening är detta en rätt väg att gå.

Personligen tror jag också att vissa problem skulle kunna elimineras om man satsade på kvinnorna i byn. För att detta ska kunna bli möjligt krävs en förändring av männens inställning till kvinnors arbete, men också att de mer aktivt deltar i arbetet för den dagliga försörjningen. I mina observationer såg jag att de flesta män drog sig undan från allt arbete utom att valla kor och fatta beslut i hemmet och i bygemenskapen. Exempel på detta är mina kyrkobesök på söndagarna, då alla kvinnor lämnade kyrkan efter gudstjänsten förutom en svensk kvinnlig missionär. Männerna stannade kvar för att diskutera och besluta om byns gemensamma angelägenheter, såsom byggnationer och kyrkans ekonomi. Vid ett tillfälle beslutade männen att det skulle byggas ett gästhus i anslutning till barnhemmet. När byggnationen senare påbörjades var det kvinnorna som bar dit plankor och övrigt byggnadsmaterial på sina huvuden. Männerna syntes inte till om de inte fick betalt för sina arbetsuppgifter.

Tack vare de utländska bidragen har en del av byns kvinnor fått en bättre livssituation. Genom lån i form av mikrokrediter har många kvinnor startat en småskalig produktion av solrosodlingar samt skrädderier. I Bulongwa var det många kvinnor som var analfabeter eller lågutbildade och de fick därför svårare att ta del av den kunskap som gavs till dem.

Ett annat problem, som också finns på många andra håll i Afrika är det höga barnantalet i de flesta familjer. För oss västerlänningar kan det verka som det finns en enkel lösning på detta

globala problem, men svarta kvinnor har andra svårigheter än kvinnor i industrialiserade länder.

I Bulongwa upplevde jag att barn oftast är detsamma som två arbetande händer. Många barn ger mer arbetskraft, släkten förs vidare och man tror att man tryggt sin ålderdom. Få barn betyder osäkerhet och otrygghet, medan många barn betyder arbetskraft, säkerhet och även prestige. På grund av spridningen av hiv/aids får det höga barnantalet konsekvenser för kvinnorna genom att de får ta hand om både egna och avlidna släktingars barn. Många kvinnor blir också änkor i tidig ålder, som leder till ekonomiska problem.

Under ett samtal med en före detta ambassadör som numera bor i Bulongwa berättade han om de hjälpinsatser som räddat många barn och kvinnors liv.

”Tack var stora hjälpinsatser av missionären Anna Pettersson och föreningen ‘Bulongwa childrens home’, som idag driver barnhemmet har många kvinnor och barn undgått död och misär. Barnhemmet drivs genom frivilliga gåvor baserat på ett faddersystem. Varje barn har en fadder i Sverige eller Tyskland, som bidrar med 200 Skr per månad. Barnhemmet betalar också skolavgifter för 165 barn och skoluniformer till 270 elever. Det sker också ett stort diakonalt arbete. Änkor som har svårt med sin försörjning får viss ekonomisk hjälp” (Tunginie, 2008).

Ovanstående citat och mina observationer visar att många kvinnor är beroende av olika hjälpinsatser för att klara den dagliga försörjningen och sitt livsuppehälle.

Insikten om riktigheten i Paulina de los Reyes och Diana Mulinaris teorier om att svarta kvinnor är missgynnade i flera avseenden och att de har andra erfarenheter av förtryck har förstärkts hos mig efter mina upplevelser bland kvinnorna i Bulongwa.

Sammanfattning

Syftet med min underökning var att belysa Globaliseringsprocessen i byn Bulongwa och hur den påverkat människorna, med särskilt fokus på kvinnornas situation. De teoretiska utgångspunkter jag valde har varit till stor hjälp i att belysa mina frågeställningar. Dessa valde jag för att de på ett bra sätt visar hur globaliseringen påverkar livet i byn.

Det jag kom fram till i min analys är att det fanns fyra väsentliga områden som påverkades av globaliseringen i byn Bulongwa och de var miljö, sjukdomar såsom hiv/aids, bidrag och kvinnors situation.

Västvärldens miljöförstöringar ökar växthuseffekten som leder till globala klimatförändringar, som oftast påverkar människorna i utvecklingsländerna. Byborna i Bulongwa hade erfarenhet av detta då väderleken skiftade mellan kraftiga regn och svår torka, vilket fick konsekvenser för jordbruket och infrastrukturen. Detta ledde i sin tur till försämrade försörjningsmöjligheter eftersom de flesta byborna livnärde sig på jordbruket. Vattenbristen under torkperioderna medförde att det dagliga hushållsarbetet och hygien blev svårare att sköta.

Den stora spridningen av hiv/aids gjorde att många människor i produktiv ålder gick en för tidig död till mötes. På grund av bristande ekonomiska resurser hade invånarna inte råd med nödvändig läkarvård och effektiva bromsmediciner. Ofta inträffade det att männen dog och kvinnorna fick bära hela försörjningsansvaret för familjen. Det var inte ovanligt att dessa kvinnor också drabbades av en för tidig död i aids. Många barn blev då föräldralösa, vilket i sin tur ledde till att äldre syskon fick hjälpa till att ta hand om yngre syskon. En annan sjukdom som tog många människoliv var malaria.

På grund av ovanstående problem och bristande utbildningsmöjligheter var de flesta bybor beroende av bidrag. Trots detta fanns det hopp. I Bulongwa var det de utländska bidragen från Sverige och Tyskland och mikrolånen från hjälporganisationen Bulongwa Childrens Home som gav invånarna hopp om en bättre tillvaro. Byborna fick också hjälp med att starta upp en småskalig produktion av sömnad och hantverk. Odlingen av solrosor visade sig

vara ett lyckat projekt, eftersom det de producerade gick att sälja vidare till köpare i närliggande byar.

Jag kom också fram till att de problem som fanns bland kvinnorna existerar oftast inte bland västerländska kvinnor. Kvinnornas arbete uppfattades som mindre viktigt, trots att de försörjde familjen. De skötte de flesta arbetsuppgifterna i hushållet och utförde arbetet på fälten, men jordlotterna ägdes av männen. Det höga barnantalet i familjerna fick oftast andra konsekvenser än vad man trodde. På grund av hiv/aids bland barnen fick kvinnorna ännu en arbetsbörda istället för den extra arbetskraft som barnen förväntades ge. Detta medförde att de blev fysiskt utslitna i en allt för tidig ålder på grund av för hårt arbete.

Slutsats

Det vi kan se idag är att förändringar håller på att ske. Jag tror att det är viktigt att inse att jordbruket och dess odlingar är basen för själva hushållen. Samtidigt måste det tillföras resurser utifrån och detta måste ske kontinuerligt. En satsning på kvinnorna i form av utbildning, information och hjälp till självhjälp finansierat av mikrokrediter är ett måste. Biståndet måste också få en annan inriktning. Länderna i västvärlden har ofta varit mer villiga att ge katastrofhjälp när nöden har drabbat utvecklingsländerna än att satsa på ett långsiktigt utvecklingsarbete av landsbygden. Regeringen i Tanzania har också ett ansvar när det gäller att fördela de tillgångar som finns. De måste se till att de redan besvärliga villkoren för de svaga grupperna inte ytterligare försämras.

Personligen tror jag att en nationell planering med hjälp från olika biståndsländer och organisationer är en väg i rätt riktning för befolkningen i byn. Dessutom måste vi alla hjälpa till att ta ansvar för vår miljö och ha en strävan efter Rättvis handel med utvecklingsländerna. En global påverkan med ovan nämnda insatser skulle kunna ge invånarna i Bulongwa ett bättre liv.

Referenser

Litteratur

Aspers, Patrik (2007). Etnografiska metoder: att förstå och förklara samtiden. Malmö: Liber AB

Beck, Ulrich (2000). Risksamhället. Göteborg: Daidalos

Collste, Göran (2004). Globalisering och global rättvisa. Lund: Studentlitteratur

De Vylder, Stefan (2007). Utvecklingens drivkrafter. Stockholm: Forum Syd

Fangen, Katrine (2005). Deltagande observation. Malmö: Liber AB

Giddens, Anthony (2007). Sociologi. Lund: Studentlitteratur

Giddens, Anthony (1996). Modernitetens följder. Lund: Studentlitteratur

Gregow, Karin (2001). Afrika till Salu? Stockholm: Forum Syd

Mulinari, Diana, De los Reyes, Paulina (2005). Intersektionalitet. Malmö: Liber

Norberg, Johan, Vera-Zavala, America (2003). Global rättvisa är möjlig. Avesta: Tranan

Oreland, Sofia, Ölund, Anders, Gunnarsson, Sonja, Larsson, Maria, Lundkvist, Anette (2008) Klimat, hunger och global rättvisa. Uppsala: Svenska kyrkan

Robertson, Roland (1992). Globalization: social theory and global culture. London: Sage Publications Ltd

Sjöberg, Katarina, Wästerfors, David (2008). Uppdrag: Forskning. Malmö: Liber AB

Sjöberg, Katarina (1999). Mer än kalla fakta. Lund: Studentlitteratur

Tönnies, Ferdinand (2004). Gemeinschaft und Gesellschaft (Community and Civil Society). New York: Cambridge University Press

Van Maanen, John (1988). Tales of the Field. Chicago: University of Chicago Press

Internetadresser

<http://health.elct.org/bulongwa/index.htm>

<http://www.unaids.org/en/resources/unaidspublications/2008/>

<http://www.actionaid.se/omraden/hivaids/>

Muntliga källor

Pettersson, Anna (2008), Bulongwa

Dr. Tibenga, Daniel (2008), Bulongwa

Sanga, Maria (2008), Bulongwa

Tunginie, Sefania (2008), Bulongwa

Mkude Sanga, Amos (2008), Bulongwa

Sanga, Veneranda (2008), Bulongwa